

Arrest

nr. 302 571 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U, [B.S.], verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en ongeveer 23 of 24 jaar oud te zijn. U bent Pashtoun van origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Shergal, district Kama, provincie Nangarhar. U ging tot de zevende graad naar school en stond in voor het toezicht op de

landbouwgronden van uw familie. Uw broer was soldaat in het Afghaanse leger en hij kwam drie jaar en een paar maanden voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS om het leven door een bom.

Uw oom wilde dat u de taliban zou vervoegen omdat uw broer de ongelovigen had gediend. Tweeënhalve maand nadat uw broer stierf, sprak uw oom u hier voor het eerst over aan. U antwoordde hem toen dat u hierover met uw familie moest praten. Tien à vijftien dagen later kwam hij naar uw huis en heeft hij met uw moeder gepraat, u was toen niet thuis. Hij zei tegen uw moeder dat hij u met zich zou meenemen als hij de volgende keer zou komen. Ze was erg geïntimideerd door dit bezoek en vertelde u dat als u uw oom zag komen, dat u dan moest wegelopen en de plaats verlaten. Zes of zeven dagen later kwam hij opnieuw naar uw huis en klopte hij op de deur. Uw moeder vroeg wie het was en hij gaf haar zijn naam. Toen u hoorde dat uw oom voor de deur stond, verliet u het huis. Uw oom heeft daarop uw moeder en zus geslagen waarbij hij zelfs het been van uw zus brak. Toen uw oom uw huis verliet werd hij na vijf minuten wandelen gevat door de politie. Hij werd gearresteerd en meegenomen. Twee dagen later kwamen er tijdens de nacht twee mensen naar uw huis en ze gaven u de schuld van de arrestatie van uw oom. U had toen al uw huis verlaten. Later werd ook nog een dreigbrief afgeleverd waarin stond dat u uitgeleverd moest worden aan de taliban omdat u verantwoordelijk was voor de arrestatie van uw oom. Een maand na uw vertrek uit Afghanistan is uw moeder naar het districtscentrum gegaan en heeft ze de autoriteiten laten weten dat ze lastig gevallen werd. Ze heeft de brief daar achter moeten laten.

U verliet Afghanistan een jaar voor de voormalige overheid viel. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 18/08/2021. Daags nadien diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u originele medische documenten neer. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: uw taskara, de taskara van uw broers, werkdocumenten van uw broer en foto's van uw broer in werkverband.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste slaagt u er niet in de gedwongen rekrutering door de taliban aannemelijk te maken. Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. U geeft dan wel aan dat uw oom u probeerde te rekruteren, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat die

hierbij enige familiale loyaliteit inriep (CGVS, p. 10) . Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's werd georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten waren die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestond tussen het dorp en de taliban. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Hiermee samenhangend dient gesteld te worden dat u er niet in slaagt in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. U verklaart dat uw oom u wilde rekruteren omdat uw broer voor het leger gediend heeft, maar uw verklaringen hieromtrent zijn weinig aannemelijk (CGVS, p. 10-11). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het hebben van een soldaat in uw gezin indicatief is dat jullie overheidsgezind waren. Het is dus een vreemde actie om de broer van een gewezen soldaat gedwongen te proberen rekruteren, gezien ze van een overheidsgezinde persoon, die klaarblijkelijk ook geen lid van de taliban wilde worden, weinig loyaliteit kunnen verwachten. Bovendien gaf u aan dat uw broer om het leven kwam door een bom, dat het gedrag van uw oom veranderde na de dood van uw broer en dat u vermoedde dat uw oom verantwoordelijk was voor deze moord (CGVS, p. 6, 9). Het zou voor de taliban, en zeker voor uw oom, dus een zeer risicovolle actie zijn om u in hun rangen op te nemen, gezien u duidelijk redenen had om negatief te staan ten opzichte van de taliban en u hen dus zou kunnen verraden bij de autoriteiten. U brengt verder geen (geloofwaardige) elementen aan die kunnen aantonen waarom u in een dergelijk uitzonderlijke situatie terechtgekomen zou zijn.

Ten tweede legt u vreemde en tegenstrijdige verklaringen af omtrent deze rekruteringspogingen. Vooreerst, indien uw oom u effectief gedwongen wenste te rekruteren, dan had hij u de eerste keer dat hij u aansprak al kunnen meenemen. Volgens uw verklaringen gaf u echter aan dat u hem antwoordde dat u dit met uw familie moest bespreken en liet hij het daar op dat moment gewoon bij (CGVS, p. 10). Hij zou dan pas een tweede poging gedaan hebben 10 à 15 dagen later (CGVS, p. 11). Op het moment dat hij u voor het eerst aansprak, had hij echter aan u onthuld dat hij lid was van de taliban, hetgeen voor hem met significante risico's zou gepaard gaan gezien de dood van de broer en de mogelijke wraakgevoelens jegens de taliban die dit bij u zou kunnen oproepen. Dat hij deze onthulling zou doen in het kader van een gedwongen rekruteringspoging, om u daarna gewoon te laten vertrekken en u pas na twee weken opnieuw aan te spreken, is uiterst bevreemdend. Hij gaf u hierbij namelijk twee weken de tijd om zijn tewerkstelling bij de taliban rond te bazuinen, te klikken bij de overheid en/of om voorbereidingen te maken om de regio te ontvluchten.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ niet heeft aangegeven dat uw oom u wilde rekruteren omwille van het werk van uw broer. Dit lijkt nochtans een essentieel element te zijn in uw relaas. Meer nog, u heeft daar zelf helemaal niet over uw broer of diens tewerkstelling of dood gesproken (cfr. infra). Geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ niet vermeldde dat u gerekruteerd werd omdat uw broer voor het leger diende, gaf u aan dat u daar enkel de belangrijke punten mocht aangeven. U zegt verder ook het volgende: 'Als ze mij gevraagd hadden over mijn broers dood dan zou ik alles uitgeklaard hebben voor hen.' (CGVS, p. 11). U heeft echter zelfs het bestaan van deze broer bij DVZ nooit vermeld, noch diens tewerkstelling of diens overlijden. U kan de medewerkers van de DVZ dus bezwaarlijk kwalijk nemen dat ze u geen vragen stelden over een broer van wiens bestaan ze niet wisten en waar u hen niet van op de hoogte bracht. Het is hierbij uiterst bevreemdend dat u de dood van uw broer, waarvan u beweert dat die voor het leger werkte én dat die door de taliban – en waarschijnlijk uw eigen oom – om het leven werd gebracht, niet zou zien als een belangrijk element. Het gaat hier namelijk om een rechtstreekse moord van de taliban op een familielid van u én de reden van uw rekrutering. Dat u dit hier niet vermeldde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent danig.

Ten slotte legt u ook een aantal tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u tijdens uw interview bij DVZ aan dat u thuis was toen de collega's van uw oom een dag na zijn arrestatie bij uw huis langskwamen. U zei daar namelijk het volgende: 'Wanneer mijn oom werd gearresteerd, zijn zijn collega's een dag later 's nachts bij ons thuis gekomen. Ik was thuis. Maar ik ben langs de andere deur weggelopen. Ze beschuldigden mij ervan dat ik de autoriteiten had gewaarschuwd en dat daardoor mijn oom was

gearresteerd.' (vragenlijst CGVS, punt 5). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat u op dat moment al niet meer thuis was (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid houdt u vast aan uw verklaringen bij het CGVS en geeft u aan dat er bij DVZ een fout gebeurd is (CGVS, p. 15). Nochtans werden uw verklaringen daar voorgelezen in het Pashtou en heeft u dit verslag ondertekend ter akkoord (zie administratief dossier: vragenlijst CGVS). In dit kader dient ook opgemerkt te worden dat u bij het begin van het interview aangaf dat u Afghanistan verlaten heeft vanuit uw eigen huis (CGVS, p. 4), terwijl u later het volgende aangeeft: 'de nacht dat ik huis verliet moest ik in huis blijven in ander dorp. Dorp van Abdul Rahimzai, daar verbleef ik die nacht' (CGVS, p. 10), hetgeen dus opnieuw een tegenstrijdige verklaring is. Hiermee samenhangend merkt het CGVS ook op dat het vreemd is dat u de ontvangen dreigbrief niet vermeldde tijdens uw interview bij DVZ, gezien dit ook een belangrijk element is. Bovenstaande tegenstrijdigheden ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten derde heeft u het CGVS niet kunnen overtuigen over het profiel van uw broer Wali Khan en diens vervolging hieromtrent. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er twijfels zijn over het bestaan van uw broer Wali Khan. U vermeldde hem namelijk niet tijdens uw interview bij DVZ, maar gaf hier enkel twee zussen en twee jongere halfbroers aan. Nochtans wordt hier gepeild naar zowel levende als overleden broers en zussen (DVZ, punt 17). Geconfronteerd met deze omissie, geeft u aan dat ze bij DVZ enkel vroegen naar broers die nog in leven waren (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met het feit dat u daar dan wel uw vader vermeldde die al ettelijke jaren gestorven was (DVZ, punt 13), antwoordt u dat ze u vroegen of uw vader nog in leven was of dood was (CGVS, p. 6). Bij DVZ wordt er echter normaliter gepeild naar alle (kern)gezinsleden, zowel dode als levende gezinsleden. Dat ze bij DVZ enkel zouden peilen naar levende broers, is weinig geloofwaardig. Bovendien is het opvallend dat u van al uw broers en zussen de leeftijd kan geven, behalve die van uw broer Wali Khan (CGVS, p. 5). U verklaart dat er een gap was tussen uw oudere broer en uw oudste zus en dat de taskara van Wali Khan gecheckt kan worden voor diens leeftijd. Het is vreemd dat u de leeftijd van uw eigen broer zelfs niet bij benadering zou kunnen aangeven. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u uw broer ook helemaal niet heeft aangehaald tijdens de uiteenzetting van uw problemen (vragenlijst CGVS, punt 5). Hetgeen uitermate bevreemdend is gezien dit een belangrijk element is in uw relaas en waarop supra al gewezen.

Daarnaast kan u bitter weinig informatie geven over de functie van uw broer en de documenten die u omtrent diens profiel indient. U kan niet aangeven hoelang hij in het leger gewerkt heeft (CGVS, p. 8) of wat zijn rang precies was (CGVS, p. 17) en u kan weinig zeggen over de foto's en certificaten die u indient ter staving van zijn profiel (CGVS, p. 17). U geeft expliciet aan dat u een oude badge indient, gezien de nieuwe badge van uw broer vernietigd werd tijdens de bomaanslag (CGVS, p. 17-18), maar de badge dateert van 2007 – 2010 (zie map 'Documenten') en is zo wel heel oud, ener waarschijnlijk ook wel recentere badges zouden moeten geweest zijn die uw broer niet met zich zou meedragen.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u enkel kopieën van documenten indient. Hierbij wenst het CGVS te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. U dient bovendien geen enkele foto in waarop u en uw broer samen op te zien zijn, waardoor de foto's die u indient van uw broer op zichzelf weinig aantonen aangezien de afgebeelde persoon eender wie kan zijn. Een foto waarop jullie samen afgebeeld staan is sowieso al een zwakker stuk omdat het op zich geen familieband kan bewijzen, het is echter veelzeggend dat u geen enkele foto met een gezinslid kan voorleggen (CGVS, p. 17).

Bovenstaande zaken maken dat er heel wat redenen zijn om te twifelen aan het bestaan van deze oudere broer die voor het leger gewerkt heeft en gestorven is. Het lijkt er hier eerder op dat u uw asielaanpak aan het opbouwen bent naarmate de procedure loopt.

Ten vierde wenst het CGVS te wijzen op het volgende. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met

vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer gedood werd door de taliban, maar er is supra al gewezen op elementen die doen twifelen aan het bestaan en de voorgehouden tewerkstelling van uw beweerde broer voor het Afghaanse leger.

Als geen geloof gehecht kan worden aan het bestaan of de tewerkstelling van uw broer, zijn ook eventuele problemen die hij of de familie daardoor zouden kennen niet geloofwaardig. Hierbij wenst het CGVS nog specifiek te wijzen op het feit dat uw familie nog steeds in hetzelfde huis in Afghanistan woont (CGVS, p. 6). U geeft nochtans aan dat uw jongere broer van uw oom moest stoppen met school en dat hij gerekruteerd zou worden als hij 13 jaar wordt (CGVS, p. 15-16), waardoor de vraag hier rijst waarom uw familie daar zou blijven wonen. Hierbij wenst het CGVS ook te wijzen op het feit dat u dit pas aanhaalde op het einde van uw persoonlijk onderhoud en niet tijdens de uiteenzetting van uw relaas. Nochtans werd er toen expliciet gepeild naar alle incidenten die gebeurden, ook nadat u Afghanistan verliet. Dat u dit incident toen niet zou aanhalen, doet twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p. 10-11). Bovendien werd er u ook expliciet gevraagd of uw familie nu nog problemen heeft omwille van de voormalige job van uw broer, maar u antwoordde hierop naast de kwestie (CGVS, p. 16). U toont de problematische situatie waarin uw familie zich volgens uw verklaringen zou bevinden dus niet aan en legt ongeloofwaardige verklaringen af over de samenstelling van uw familie (cfr. supra).

Ter volledigheid merkt het CGVS hier ook op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, met name Griekenland, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk (DVZ, punt 22, 33; zie administratief dossier). Het feit dat u niet om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara van uzelf en uw twee jongere broers vormen hoogstens een begin van bewijs van afkomst. De taskara, werkdocumenten en foto's van uw oudere broer werden hierboven al besproken. De medische documenten die u indient in verband met uw oog en littekens op uw dij (zie map 'Documenten') houden geen verband met uw asielrelaas en kunnen bovenstaande appreciatie dan ook niet ombuigen. U geeft namelijk aan dat uw linkeroog niet werkt (CGVS, p. 3, 17, 19) en uit de medische documenten blijkt dat dit gebeurde na een incident met een geit in Afghanistan toen u vijf jaar oud was. De littekens op uw dij zou u opgelopen hebben nadat u in Kroatië gebeten werd door een politiehond (CGVS, p. 3, 18-19), een blote verklaring.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig

zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met

de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Body t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmering ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen.

3. Beoordeling

In een “enig” maar eerste middel werpt verzoeker op:

“Schending van artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

In een tweede middel werpt verzoeker op:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoeker acht artikel 48/6, § 5 Vreemdelingenwet geschonden maar hij zet niet in concreto uiteen op welke wijze verweerder heeft nagelaten op individuele, objectieve en onpartijdige wijze rekening te houden met de in voormelde bepaling opgesomde elementen. Dit onderdeel komt bijgevolg onontvankelijk voor.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk deels overeen met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De toetsing of de eerst vermelde bepaling werd geschonden door de bestreden beslissing stemt overeen met de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Vermits de bestreden beslissing geen maatregel tot terugleiding of verwijdering betreft, dringt zich in huidige beroep geen verdergaande toetsing aan artikel 3 van het EVRM op dan de voormelde.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat er geen sprake mag zijn van een kennelijke wanverhouding tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing. Dit alles wordt verder onderzocht in het licht van de geschonden geachte artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker, een 23 tot 24-jarige Afghaanse Pashtoun en soennitische moslim, vluchtte uit Afghanistan na bedreigingen en geweld van zijn oom. Deze wilde dat verzoeker de taliban zou vervoegen omdat zijn broer soldaat was geweest in het Afghaanse leger en dus de ongelovigen had gediend. Verzoeker weigerde dit. Om die reden vreest verzoeker bij terugkeer te worden gedood door de taliban.

Verweerder is van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt zijn vrees aannemelijk te maken. Meer bepaald concludeert hij dat er heel wat redenen zijn om te twijfelen aan het bestaan van verzoekers oudere broer die voor het leger heeft gewerkt en is gestorven, waardoor ook de eventuele problemen die verzoekers familie om die redenen nog zou kennen in Afghanistan niet geloofwaardig zijn. De Raad stelt vast dat deze conclusie voldoende wordt geschraagd door de volgende vaststellingen:

(1) verzoeker heeft bij de vragenlijst die hem werd voorgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet kenbaar gemaakt dat de aanleiding van al zijn problemen en meer bepaald de poging van zijn oom tot zijn gedwongen rekrutering voor de taliban, het gegeven is dat zijn broer soldaat was bij het Afghaanse leger, die door de taliban en vermoedelijk zijn oom werd omgebracht;

(2) verzoeker kon maar bitter weinig informatie geven over zijn broer en diens functie en over de documenten die hij indiende ter ondersteuning van diens profiel;

De Raad behandelt enkel verzoekers kritiek die hij uit op deze vaststellingen. Kritiek op overtollige motieven kan immers geen aanleiding geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Voor wat betreft vaststelling (1) motiveert verweerder in dit verband concreet dat verzoeker *“bij DVZ niet heeft aangegeven dat uw oom u wilde rekruteren omwille van het werk van uw broer. Dit lijkt nochtans een essentieel element te zijn in uw relaas. (...) Geconfronteerd met het feit dat u bij DVZ niet vermeldde dat u gerekruteerd werd omdat uw broer voor het leger diende, gaf u aan dat u daar enkel de belangrijke punten mocht aangeven. U zegt verder ook het volgende: ‘Als ze mij gevraagd hadden over mijn broers*

dood dan zou ik alles uitgeklaard hebben voor hen.' (CGVS, p. 11). U heeft echter zelfs het bestaan van deze broer bij DVZ nooit vermeld, noch diens tewerkstelling of diens overlijden. U kan de medewerkers van de DVZ dus bezwaarlijk kwalijk nemen dat ze u geen vragen stelden over een broer van wiens bestaan ze niet wisten en waar u hen niet van op de hoogte bracht. Het is hierbij uiterst bevreemdend dat u de dood van uw broer, waarvan u beweert dat die voor het leger werkte én dat die door de taliban – en waarschijnlijk uw eigen oom – om het leven werd gebracht, niet zou zien als een belangrijk element. Het gaat hier namelijk om een rechtstreekse moord van de taliban op een familielid van u én de reden van uw rekrutering. Dat u dit hier niet vermeldde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent danig.

Verzoeker geeft weer wat hij heeft geantwoord op vraag 5 in de zogenaamde “vragenlijst CG” van 15 september 2021: “5 Waarom denkt u dat? Geef kort een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst

Mijn probleem is dat mijn oom aan vaderszijde H.R. (broer van mijn vader) in het geheim werkte voor de Taliban. Ongeveer 1 maand voor ik Afghanistan verliet kwam hij naar mijn huis en zei mij dat ik de Taliban moest vervoegen. Ik zei hem dat mijn vader dood was en dat ik de verantwoordelijkheid over de familie heb. Ik zei hem dat het niet mogelijk was om de Taliban te vervoegen. Hij zei mij dat ik mij daar niet druk over moest maken en dat hij voor de familie zou zorgen. Maar ik zei hem dat ik erover zou nadenken en er de volgende keer met hem over zou praten. Ongeveer 8 dagen daarna kwam hij opnieuw naar mijn huis om met mij te praten. Maar ik was niet thuis. Ongeveer 10 of 16 dagen na het tweede bezoek is hij opnieuw naar ons huis gekomen. Hij sloeg mijn moeder en vroeg haar naar mij. Wanneer hij het huis verliet, werd hij door de autoriteiten gearresteerd. Wanneer mijn oom werd gearresteerd, zijn zijn collega's een dag later 's nachts bij ons thuis gekomen. Ik was thuis. Maar ik ben langs de andere deur weggelopen. Ze beschuldigen mij ervan dat ik de autoriteiten had gewaarschuwd en dat daardoor mijn oom was gearresteerd.”

Vervolgens betoogt verzoeker:

“Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekende partij enkel en alleen heeft gesproken over de effectieve vrees en problemen, zonder enige uitleg omtrent de aanleiding van die problemen. Het is algemeen gekend dat verzoekers tijdens hun DVZ interview herhaaldelijk worden gevraagd om kort en bondig te zijn en worden verteld dat zij alle details tijdens hun onderhoud bij de CGVS mogen uiteenzetten. Verzoekende partij heeft tijdens haar vrij relaas dan ook meteen gesproken over de reden van haar probleem met haar oom. Hetzelfde geldt voor de dreigbrief: (...) [citaat CG, p. 10].

Voorts wenst verzoekende partij te verduidelijken dat wanneer zij verklaarde “Als ze mij gevraagd hadden over mijn broers dood dan zou ik alles uitgeklaard hebben voor hen”, zij hiermee bedoelde dat als de medewerker van DVZ haar gevraagd zou hebben waarom haar oom aan haar vroeg zich aan te sluiten, zij hierover meer details zou hebben gegeven. Gezien verzoekende partij tijdens haar vrij relaas had uitgelegd wat de concrete aanleiding was voor haar problemen, gebruikte verzoekende partij per vergissing dan ook de woorden “over mijn broers dood”, in plaats van “de reden waarom mijn oom mij wilde rekruteren”. Het betreft hier aldus een misverstand”.

Verzoeker kan echter niet worden gevolgd in zijn kritiek. Onder het punt “1. Voorafgaand advies” wordt in de gestandaardiseerde vragenlijst weliswaar gesteld dat “een uitvoerig, gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten niet wordt verwacht”, maar er wordt ook duidelijk aangegeven dat er van de verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat “u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft”.

Het kan redelijkerwijs niet worden betwist dat het element dat verzoeker slechts in de fase van zijn interview bij verweerder ontwikkelt, met name dat zijn broer soldaat was in het Afghaanse leger waardoor zijn oom hem wou rekruteren voor de taliban, één van de “voornaamste elementen of feiten” van zijn vluchtrelaas is. Verzoeker kan zich voor de omissie van dit gegeven bij het invullen van vraag 5 van de vragenlijst niet dienstig verschuilen achter het argument dat geen gedetailleerd overzicht van alle feiten en elementen wordt verwacht bij het invullen van de vragenlijst. Dit is trouwens niet meer dan het herkauwen van een uitleg die hij al bij zijn interview bij verweerder had verschaft. De Raad ziet ook niet in waarom verzoeker, nadat hij ook voor het eerst zijn dode broer en diens beroep had vermeld bij zijn interview bij verweerder toen deze vroeg om de namen op te geven van de familieleden die samen met hem in zijn huis in Afghanistan wonen, op de vraag van verweerder die later volgt om “alle redenen te

geven waarom u asiel heeft aangevraagd”, plots wel onmiddellijk naar voor brengt: “Mijn probleem was mijn oom. Hij wou dat ik met hem zou komen om de taliban te vervoegen omdat volgens hem mijn broer de ongelovigen had gediend en hij was gestorven als ongelovige.” (CG, p. 10). Verzoeker probeert ook tevergeefs de vaststelling van verweerder “U zegt verder ook het volgende: ‘Als ze mij gevraagd hadden over mijn broers dood dan zou ik alles uitgeklaard hebben voor hen.’ (CGVS, p. 11). U heeft echter zelfs het bestaan van deze broer bij DVZ nooit vermeld, noch diens tewerkstelling of diens overlijden” onderuit te halen door gewag te maken van een misverstand.

Bovendien kan vaststelling (1) niet worden losgezien van vaststelling (2). Verweerder motiveert in dit verband concreet:

(a) “Bovendien is het opvallend dat u van al uw broers en zussen de leeftijd kan geven, behalve die van uw broer W.K. (CGVS, p. 5). U verklaart dat er een gap was tussen uw oudere broer en uw oudste zus en dat de taskara van W.K. gecheckt kan worden voor diens leeftijd. Het is vreemd dat u de leeftijd van uw eigen broer zelfs niet bij benadering zou kunnen aangeven. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u uw broer ook helemaal niet heeft aangehaald tijdens de uiteenzetting van uw problemen (vragenlijst CGVS, punt 5). Hetgeen uitermate bevreemdend is gezien dit een belangrijk element is in uw relaas en waarop supra al gewezen.”

(b) “Daarnaast kan u bitter weinig informatie geven over de functie van uw broer en de documenten die u omtrent diens profiel indient. U kan niet aangeven hoelang hij in het leger gewerkt heeft (CGVS, p. 8) of wat zijn rang precies was (CGVS, p. 17) en u kan weinig zeggen over de foto’s en certificaten die u indient ter staving van zijn profiel (CGVS, p. 17). U geeft expliciet aan dat u een oude badge indient, gezien de nieuwe badge van uw broer vernietigd werd tijdens de bomaanslag (CGVS, p. 17-18), maar de badge dateert van 2007 – 2010 (zie map ‘Documenten’) en is zo wel heel oud, ener waarschijnlijk ook wel recentere badges zouden moeten geweest zijn die uw broer niet met zich zou meedragen.”

Verzoeker werpt voor wat betreft (a) het volgende op: “Wat betreft de opmerking dat verzoekende partij haar broer niet zou hebben vermeld op “het gehoor” op de DVZ, verwijst verzoekende partij naar haar argumentatie zoals uiteengezet onder 11.1.6.” De Raad kan dan ook verwijzen naar de bespreking van dit argument bij vaststelling (1). Verzoeker brengt wel niets in tegen de vaststelling van verweerder dat hij van al zijn broers en zussen de leeftijd kan geven, behalve die van zijn broer W.K. die soldaat was bij het Afghaans leger en aan de oorsprong ligt van zijn problemen. Hij kan zelfs niet bij benadering diens leeftijd zeggen.

Voor wat betreft (b) stelt verzoeker: “Over de functie van haar broer, kan zij uiteraard niet veel informatie geven. Immers, haar broer vertelde hier niets over, niet alleen om zichzelf niet in gevaar te brengen, maar ook om verzoekende partij te beschermen indien iemand haar zou dwingen om haar broer te verklikken. De redenering van verweerder gaat dan ook niet op.” Deze aposteriori stereotiepe verklaring volstaat bezwaarlijk om de door verweerder gedane vaststellingen onderuit te halen. Het is weinig aannemelijk dat verzoekers broer nooit repte over diens leven als soldaat bij het Afghaans leger en aan verzoeker geen enkele anekdotes vertelde of zelfs zijn rang niet meedeelde. Het klemt des te meer dat verzoeker zelfs geen eenvoudige vragen van het CG kon beantwoorden over de documenten die hij bij zich had over zijn broer: “Hoelang in het leger gewerkt? Het staat daar op zijn ID kaart, u kan het daar zien. U weet het niet? Nee. Hij werkte voor een lange tijd voor het leger. Dan op het einde werd hij gedood.” (CGVS, p. 8); “Kan u vertellen over het certificaat dat u indient? Nee ik heb geen informatie over dit certificaat, mijn broer kreeg deze. Ik ben niet geschoold en heb zelf niet gediend in het leger.” (CGVS, p. 17).

Verzoeker brengt ook niets in tegen wat verweerder motiveert in verband met vaststelling (2), met name dat hij “enkel kopieën van documenten indient. Hierbij wenst het CGVS te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map ‘Landeninformatie’). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. U dient bovendien geen enkele foto in waarop u en uw broer samen op te zien zijn, waardoor de foto’s die u indient van uw broer op zichzelf weinig aantonen aangezien de afgebeelde persoon eender wie kan zijn. Een foto waarop jullie samen afgebeeld staan is sowieso al een zwakker stuk omdat het op zich geen familieband kan bewijzen, het is echter veelzeggend dat u geen enkele foto met een gezinslid kan voorleggen (CGVS, p. 17).”

Verzoeker brengt ten slotte ook niets in tegen de volgende gevolgtrekking van verweerder: *“Als geen geloof gehecht kan worden aan het bestaan of de tewerkstelling van uw broer, zijn ook eventuele problemen die hij of de familie daardoor zouden kennen niet geloofwaardig. Hierbij wenst het CGVS nog specifiek te wijzen op het feit dat uw familie nog steeds in hetzelfde huis in Afghanistan woont (CGVS, p. 6). U geeft nochtans aan dat uw jongere broer van uw oom moest stoppen met school en dat hij gerekruteerd zou worden als hij 13 jaar wordt (CGVS, p. 15-16), waardoor de vraag hier rijst waarom uw familie daar zou blijven wonen. (...) Bovendien werd er u ook expliciet gevraagd of uw familie nu nog problemen heeft omwille van de voormalige job van uw broer, maar u antwoordde hierop naast de kwestie (CGVS, p. 16). U toont de problematische situatie waarin uw familie zich volgens uw verklaringen zou bevinden dus niet aan en legt ongeloofwaardige verklaringen af over de samenstelling van uw familie (cfr. supra).”*

Aan verzoekers asielrelaas kan dus geen geloof worden gehecht, te meer daar van een persoon die een daadwerkelijke vrees voor vervolging heeft, kan worden verwacht dat hij na aankomst in de Europese Unie, zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verweerder merkt in dit verband echter op dat verzoeker *“in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, met name Griekenland, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk (DVZ, punt 22, 33; zie administratief dossier).”* Verzoeker brengt ook hiertegen niets in.

3.1.2. Verwestering

Verzoeker maakt onder het tweede middel in zijn verzoekschrift een algemene grondige en kritische analyse van de veiligheids- en mensenrechtensituatie in Afghanistan onder de taliban, met speciale aandacht voor de risico's voor specifieke groepen waaronder 'verwesterde Afghanen'. Hij verwijst hierbij naar diverse recente internationale rapporten en artikels van gezaghebbende bronnen (zoals UNHCR, ECRE, VN, EUAA, EASO, Amnesty International) die handelen over de noodzaak aan internationale bescherming voor Afghaanse onderdanen. Hij staat ook stil bij een NANSEN nota van 2022 over de situatie in Afghanistan. Verzoeker benadrukt voor wat betreft zijn specifieke geval dat hij bijna twee jaar in België is en volledig is verwesterd, wat volgens hem de kans aanzienlijker groter maakt om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Voor wat betreft de problematiek van verwestering, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die aansluiten bij de hierin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- een verzoeker om internationale bescherming in concreto dient aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de informatie die door beide partijen aan de Raad wordt voorgelegd – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024, die door de Raad via J-box de volgende dag werd verzonden naar de verzoekende partij – blijkt niet dat over vermelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Ook de diverse door verzoeker aangehaalde bronnen waaronder de Nansennota stellen nergens dat terugkeerders uit het Westen automatisch vervolgd worden of het risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

In de bestreden beslissing kan concreet worden gelezen: *“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”*

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook nu geheel nalaat in concreto aan te tonen dat hij dermate is verwesterd en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of vervolgd. Immers komt hij niet verder dan te verwijzen naar algemene rapporten en zijn verblijf van bijna twee jaar in België. Verzoeker poneert wel dat hij "volledig verwesterd" is, maar hij brengt geen enkele concrete informatie aan die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, en waaruit een verregaande verwestering blijkt of waaruit blijkt dat hij zal worden gezien als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om te worden vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit niets blijkt dan ook dat verzoeker dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de Afghaanse waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van verweerder van 16 januari 2024 blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zijn vluchtrelaas niet geloofwaardig is en dat hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij zal worden vervolgd of gevisieerd door de taliban, omwille van een (toegeschreven) verwestering.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico loopt op ernstige schade, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

"Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien."

Uit de landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van de verwerende partij van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen – in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 16 januari 2024 – kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld, hoewel de situatie ter plekke zeer zeker bijzonder onrustwekkend is, wat ook wordt geschetst in de door verzoeker aangehaalde bronnen.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de aangereikte informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt. Het houdt in dat er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar voormelde provincie, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De bronnen die verzoeker aanhaalt in het verzoekschrift kunnen aan het voormelde geen afbreuk doen. Het betreft veelal ook risicoprofielen waaronder verzoeker manifest niet valt zoals vrouwen en kinderen en de Hazara-minderheid.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4. Algemene conclusie

De Raad kwam niet tot de vaststelling dat de bestreden beslissing in strijd is met de geschonden geachte beginselen van behoorlijk bestuur, gezien in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De middelen zijn derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Verzoeker maakt een uitgebreide doorlichting van de situatie in Afghanistan aan de hand van verschillende bronnen en rapporten, maar dit kan voormeld besluit niet doen wankelen. Hetzelfde geldt voor de overtuiging ter terechtzitting van de raadvrouw dat verweerder zich steunt op optimistische rapporten en dat de combinatie van factoren die verzoekers situatie kenmerken alsook de situatie in Afghanistan, aanleiding moeten geven tot internationale bescherming. Waar ze stelt dat er geen info ter beschikking is over teruggekeerde Afghaanse mannen is het zo dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Er moet dus met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar niet in geslaagd (cf. bespreking punt 3.1.2).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord door verweerder. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat verweerder zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling, geponeerd op het einde van het verzoekschrift, dat verweerder niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt niet dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Een vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich bijgevolg niet op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA